

kastet, da der her staar to Mindretal, hvert paa 7 Medlemmer, overfor hinanden. Spørgsmaalet bør ses fra den Side, og det kan aldeles ikke paastaas, at det er udelukkende i Favør af Automobilerne, at der skal indføres Lygtføring paa Arbejds køretøjer; det er tillige af mindst lige saa stor Fordel for Kusken paa Arbejds køretøjet. Det er til gensidig Nytte og i fælles Interesse, at der indføres saadan Lygtetvang. Der er jo de Amter, hvor Lygtetvang allerede er indført. Hvis der nu igen indføres en Bestemmelse om, at man ikke skulde behøve at føre Lygte, vilde det være at sætte Udviklingen tilbage i saadanne Amter, hvor man har ønsket Lygtetvangen indført. Det vil i alt Fald ikke fremme Udviklingen, og jeg synes, at alt taler for at gaa til Indførelsen af dette Paabud.

Der siges, at det vil være en Ulempe at indføre Lygtetvang. Ja, Ulemper er der ved enhver ny Foranstaltning, men naar Udviklingen kræver det, indfører man den dog. Det er ogsaa en Ulempe for Cyklisterne at skulle føre disse Katteøjne. Jeg lagde Mærke til den svage, valne Understrøm, Ordføreren havde i sin Anbefaling af Katteøjnene. Jeg er nemlig aldeles ikke enig med den ærede Ordfører i, at den Demonstration, vi har haft af disse, ikke skulde have vist os Fordelene ved Anvendelsen af Katteøjne. Der var ganske vist betydelig Forskel paa de forskellige Systemer, for ikke at tale om Cyklerne uden Katteøjne. Nogle kunde man skimte i en Afstand af henvend 150 m fra det Sted, hvor vi stod; ganske vist: i Mørke kunde de ikke ses — saa skulde man have levende Katteøjne —, men de lyste, selv om der kun var et svagt Lys fra Automobilerne, saa at de kunde ses meget langt bort, og dette er en stor Fordel, ikke mindst for Cyklisterne selv. Det er en Udgift, det kan man ikke benægte; men jeg skulde kende Cyklisterne meget daarligt, hvis der ikke paa dette Omraade vil blive en Kappelstrid om at finde de fineste og dyreste, saa at man kan være de første paa Pletten, for det er noget af en Modesag. Det er bekendt, at Folk, som har et saadant Legetøj, som en Cykle er, altid er glade for at kunne skilte med noget af det sidste, det fineste og nyeste, saa Smerten bliver vist ikke saa stor. Men selvfølgelig, en Udgift bliver det. Den kan man dog ikke fritage dem for, naar det er en større Betyggelse at føre Katteøjne, og det er virkelig en større Betyggelse.

Med Hensyn til Katteøjnene har et

Mindretal i Betænkningen gjort en Bemærkning vedrørende disses Godkendelse. Det kunde nemlig tænkes, at man fra enkelte Firmaers Side, hvis Lyskugler, som de ogsaa kaldes, blev foretrukket, vilde benytte sig heraf til at skruer Prisen betydeligt op. Dette maa naturligvis forhindres. Naar Justitsministeren skal godkende og godkender et saadant Katteøjne, maa Ministeren have Ret til at faa forelagt vedkommende Firmas Regnskaber og Bøger, saa at han kan konstatere, at der bliver en rimelig Avance for Produktionen og for Forhandlingen, men vedkommende maa ikke have Lov til, selv om et Katteøjne er patenteret, at skruer Prisen for det op. Saa maa vi vente med at anerkende dette Mærke, og saa maa Folk bruge de andre Mærker, som ikke er patenteret. Og der bliver naturligvis mere end eet Mærke anerkendt af Ministeren, gaar jeg ud fra. Den Aften, da vi fik dem forevist, var der mindst 17 forskellige Mærker, og vel kan man roligt sige, at over Halvdelen var ganske værdiløse, men i alt Fald var der 4—5 Mærker, der var gode. Et af dem var særlig godt, og det var vistnok glædeligt dansk. Men ogsaa Danskere kan jo benytte sig af Lejligheden til at skruer Prisen op, og selv om det er en Landsmand, der faar Fortjenesten, maa man dog ogsaa tænke paa de mange andre Landsmænd, som skal betale disse Ting, og frelse dem fra at komme til at betale for meget.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Piper: Under Nr. 1 har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag til § 3, hvorefter det sidste Punktum skal udgaa. Denne Paragraf siger: „Fodgængere skal, naar de færdes paa Gader, Veje eller Pladser, hvor der er Fortov eller Gangsti særlig indrettet til deres Benyttelse, fortrinsvis holde sig paa disse. Kommer de udenfor disse eller færdes paa Veje, hvor ingen Gangsti findes, skal de være agtpaaagivende overfor den der foregaaende Færdsel og skal vige til Side, naar de forskellige Varselssignaler gives.“ Og saa kommer det sidste Punktum: „Fodgængere maa ikke færdes langs ad Stier eller Vejstrækninger, som ved Opslag eller paa anden kendelig Maade er forbeholdt ridende eller cyklende.“ Jeg mener, at de to første Punkter er fuldstændig tilstrækkelige til at sikre Færdselen. Fodgængerne bliver snart dem, der bliver daarligst stillet paa alle